

و این مکان گمانی باشند که هر چه حق تعالی ایشان را فرموده باشد بکنند و در میان ایشان از آن
باشد باز باشند و اگر بگردار باشند و با فرعون نوب کرده باشند از بارگرددند
فِي وَجْهِهِ نَضْرَةٌ التَّعْبِيرُ شِمَائِي تَوَامِي مَعْدُورِي وَيَمَائِي اِيْشَان تَاوَزَه كِي نَحْمَدُوا وَاَسْمَاءُ
رَوِي مَائِي بَعْضِي مَجْمُوعِي اَقْتَابُ بَاشَدُ وَبَعْضِي مَجْمُوعِي مَاهُ بَاشَدُ وَبَعْضِي مَجْمُوعِي اِسْتَارَه كَانُ بَاشَدُ
مِنْ اِحْتِي دَاوَه شَرِبَ اِسْتَارَه اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ
وِي مَجْمُوعِي نَبَاتُ دَرْمَنْغَتُ بَاشَدُ مَحْمُودُ مَرْمُودُ مَرْمُودُ مَرْمُودُ مَرْمُودُ مَرْمُودُ مَرْمُودُ مَرْمُودُ مَرْمُودُ
زَمْدُكَرْمَتُ اِبْرَارِ جَمَاعَه مَسْكُ مَرْمُودُ مَسْكُ مَسْكُ مَسْكُ مَسْكُ مَسْكُ مَسْكُ مَسْكُ مَسْكُ مَسْكُ مَسْكُ
اَللّٰهُمَّ اِرْزُقْنَا مَدِينَةَ وَفِي ذٰلِكَ فَلَيْتَنَا اَنْفُسَ لِلتَّنَافُسِ وَدَرْزِنَ نَحْمَدُ اَحْمَدُ
نَايَنده كَانُ بَعْضِي مَجْمُوعِي اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ
نَايَنده كَانُ بَعْضِي مَجْمُوعِي اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ
شَامِرُ دِي نَابَتُ دِي كِي كِي رَاجِدُ مِي بَرِي وَاَتُونَ نَا حَقِي كَسْبِي اَز بَرِي دِي نَابَتُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ
اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ
كِي نَشَاكُ بَدَا اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ
جَاعَتُ حَافِظِي شَرِي وَاَسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ
حَدِي تَعَالَى اِي كِي بَعْقِرُ عَيْدِي وَاَسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ

که نام آن پسندیم است عَيْنًا لَمْ يَشْرَبْهَا الْمَقْرُونُ جَمْعُ اِسْمٍ اِسْمٌ اِسْمٌ اِسْمٌ اِسْمٌ اِسْمٌ اِسْمٌ اِسْمٌ اِسْمٌ اِسْمٌ
از و کاتبان کان مقرب یعنی بر گردان خدای تعالی که در خیره می شتابند و از کاتبان
دوری بود نه عبد الله بن عباس گفت رضی الله عنهما پسندیم مخصوص مقربان باشد
و دیگر شستیان از آن در شراب خود پیاپی نیز نماندند آن زیادت شود و چشم شکستیم
از عرش فرود و و کلبه گهای شستیان فرود آید و شرف ترین شراب است چنان که
حق تعالی که هر آن بومنان جمی کرد و ندر دنیا اِنَّ الَّذِي اَجْرُ مَوَابِدِ سَهْلِي كَانِي
کمانی کرد و کافر می شد ندر دنیا مَجْمُوعِي اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ
مِنْ الَّذِي اَمَّنُوا اَبْصَحُوا اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ اِسْمَاءُ
که کرد بومنان شرف مجربال و صهیب عمار و غیر ایشان رضی الله عنهم و می کنند که از آن
به شستیان ندر که چنین خواهد بود نصیب تو اینست که بدویشان صاحب اربعه اعداء
بد کنی صاحب باید بودن تا از شفاعت ایشان محروم غای و اِذَا اَمْرٌ وَاِهْمِي نَبَاتُ
و چون کرد بومنان بر کافران بچشم ابر و اشارت کنند و فوس میدارند سخن که
میکنند بومنان و اِذَا اَنْقَلَبُوا اِلَى اَهْلِهَا اَنْقَلَبُوا فَالْجَاهِلِيْنَ و چون باز گردند کافران
بهاضه ایشان و بکافران دیگر باز گردند دشادمان و خندان و شکربران و می کنند که آن
اجتعال و نعت گردارند در جهان و ازین جهت که با فخران سخن که کرده اند فوس

صاحب این بومنان تا از شفاعت ایشان محروم
نای دانند از بومنان تا از شفاعت ایشان محروم
اقت فخران صاحبان